

ske i Nordsøen på olie- og gasområdet. Det vil derfor efter Dansk Folkepartis mening naturligvis være en politisk frihjulskørsel af hidtil usete dimensioner, hvis man gerne vil være med via lovgivningen, der øger provenuet fra Nordsøen med milliardbeløb, men ikke vil tage ansvaret for aftalen med A.P. Møller i sin helhed. Jeg ved godt, hvad man kalder det, men det tør jeg altså ikke sige her fra Folketingets talerstol.

Hvis aftalekomplekset var blevet tabt på gulvet, kunne bevillingshaverne have lånet sig tilbage og kørt med f.eks. de nuværende regler og et kulbrintefradrag på 250 pct. i mange år endnu. Det vil sige, at i de kommende år, hvor indtægterne fra olie- og gasproduktionen forventes at toppe, ville det danske samfund ikke få en større andel af de øgede produktionsindtægter.

Det var derfor, Dansk Folkeparti med baggrund i forespørgselsdebatten i februar pressede regeringen til at sætte sig til forhandlingsbordet og gå målrettet efter et øget provenu allerede i 2004, samtidig med at der blev forhandlet om en 30-års-forlængelse af bevillingen fra 2012 frem til 2042.

Det ligger jo i den nuværende aftale med A.P. Møller, at forhandlingerne om forlængelse af eneretsbevillingen skulle begynde »i god tid inden 2012«. Hvordan man definerer »i god tid« er det op til den til enhver tid siddende regering at afgøre.

Kl. 13.05

Alt dette skal naturligvis ses i sammenhæng med, at den socialdemokratiske regering gennem flere år frem til valget i 2001 mere eller mindre havde taget plads i hængekøjen, og at dette reelt har medført et skønnet mindreprovenu for staten på omkring 7 mia. kr. Hvad grunden til denne udeladelsessynd har været, kan man jo kun gætte på, da der hele tiden har været et flertal her i Folketinget for at øge indtægterne fra Nordsøen.

Men tilbage til beslutningsforslag nr. B 7. Det er vigtigt for Dansk Folkeparti, at vi nu i en lang årrække fremover får skabt den ro og stabilitet på Nordsøen, der fastholder og også helst øger de mange arbejdspladser ikke mindst i Vestjylland, der er så stærkt afhængige af denne stabilitet.

Jeg læste netop forleden dag en artikel i Børsen med overskriften: »Danske offshore-firmaer efterspurgt globalt«, og det fremgår helt klart, at den viden og ekspertise, som offshorevirksomhederne har samlet op i Nordsøen gennem de sidste 30 år, nu også er efterspurgt globalt.

Denne positive udvikling er bl.a. en af de følger, som aftalen med A.P. Møller – Mærsk helt klart vil generere, men som er meget svær at prissætte, når de økonomiske fordele ved aftalen skal gøres op i kroner og øre.

Ligeledes skal vi se i øjnene, at bevillingshaverne har store muligheder for at deltage i olie- og gasudvinding andre steder i verden. Som et eksempel kan nævnes, at Norge vil udbyde 95 blokke i Barentshavet, hvor der er muligheder for meget store olie- og gasforekomster.

Netop derfor finder Dansk Folkeparti, at det er uhyre vigtigt, at der med aftalen nu er skabt sikkerhed for, at vi kan fastholde produktionen af olie og gas fra de danske felter, hvor vi ved, at det er teknisk vanskeligt at pumpe olien op, samtidig med at reserverne, hvad alle prognoser viser, er hurtigt svindende. Også her ligger der efter Dansk Folkepartis mening en stor samfundsøkonomisk fordel, der er vanskelig at beregne og værdisætte.

Som sagt er vi nu ved målsnoren, og den endelige afstemning om disse vidtrækkende og komplicerede forslag skal foretages efter denne debat. Det har indimellem været en lidt dramatisk proces, men nu er alle mellemregningerne foretaget. Bilagsmængden er enorm, og spørgsmålene og svarene kan tælles i hundrevis, og embedsmændene har arbejdet i døgndrift de sidste uger.

Vi er kommet frem til den stund, hvor den samlede sum af de førnævnte mellemregninger skal gøres op og så at sige måles og vejes, men som jeg sagde ved førstebehandlingen, er der for Dansk Folkepartis vedkommende ingen tvivl om, at vi har fået søsat den afbalancerede, robuste og langtidsholdbare Nordsøaftale på en tilfredsstillende måde til gavn for hele det danske samfund i mange år fremefter.

Som jeg tidligere har nævnt: Milliardindtægterne som følge af kulbrinteskattereglerne opstramning, overskudsdelingen og medejerskabet i DUC kunne vi så at sige have kigget i vejviseren efter – dette medejerskab og det, jeg før nævnte – hvis ikke aftalens kompensationsbestemmelse havde givet aftaleparterne den sikkerhed for et langtidsholdbart og fair aftalekompleks, som i øvrigt et meget stort flertal her i Folketinget nu vil beslutte.

Men som sagt har Dansk Folkeparti hele vejen igennem sluttet op om dette forslag, og de tre forslag vil Dansk Folkeparti naturligvis stemme for.

Kl. 13.10